

MAAN ÄÄRIIN

Opettajien Lähetysliitto ry:n jäsenlehti

Pääkirjoitus

Maa hohtaa lumivaipassansa, on Luojan itse luonut talven, jään...

Oikein hyvää vuotta 2019. Taivaan Isä teitä, jäsenet, runsaasti siunatkoon tämän vuoden aikana.

Minulle vuoden loppu oli ilon aikaa, kun sain seurakuntapastorin virran Harjun seurakunnasta. Ihmeiden aika ei ole ohi. Työnkuvaani tulee tänä vuonna diakoniatyö. Katsotaan, mitä se tuo tullessaan. Rippikoulu kuuluu tietysti myös kuvioihin ja tänä vuonna olen leirillä kaupunkirippikoulun sijaan.

Tietysti viime vuoden kohokohtia olivat kahden lapsenlapsen syntymät.

Nyt Meillä on Väinö - ja Lilja- vunut, 3kk on heillä jo ikää.

Lapset tuovat niin paljon iloa. Katsele sinäkin ympärillesi ja näe iloa luokassasi, työtoveriporukassa. Ilon askelin toivoa maailmaan!

Opiskelemme kuukauden ensimmäisenä maanantaina Kirsti Kirjavaisen kirjaa Askel kerrallaan- kestävä kehitystä Nepalissa. Se on vienyt meidät Nepalin vuorten rinteille ja hälyysiin kaupunkiin miettimään lähetystyön tärkeyttä tuossa köyhässä maassa. Kirsti kertoo, että kuunteleminen on tärkeää.

Meidän perustarpeemme on tulla kuulluksi ja nähdyksi, riippumatta kulttuurista, missä elämme.

Päivä pitenee ja valon määrä lisääntyy päivä päivältä. Nautitaan talvesta ja lumitimanteista. Siunausta teille!

Tuija-Riitta Heiskanen pj

Sydämelliset syntymäpäiväonnittelut 60 vuotta täyttävälle Annukka ja Esa Latvalle Seinäjoelle!

Latvalat ovat toivoneet mahdolliset onnittelumuistamiset Ebenezer –raamattukoululle Nepaliin. Opettajien Lähetysliiton tilille: Nordea FI8911465000066730.

Esa Latvala on mm. ollut mukana Opettajien Lähetysliiton hallituksessa ja toiminut yhteyshenkilönä Norjan ja Tanskan LMF-järjestöihin. Myös Annukka on osallistunut pohjoismaisten opettajien lähetysliittojen kokouksiin.

Esa ja Annukka Latvala juhliivat syntymäpäiväänsä 17.2. yhdessä Annukan serkun Heleena Harvalan kanssa, joka täyttää 70 vuotta.

Onnea ja kiitokset lahjoituksista Nepalin Raamattukoululle!

Tulevia tapahtumia

HELSINKI:

Perjantaina 29.3.2019 klo 18-19.30
Matkakuvia maailmalta: Namibia.

Namibiassa asunut ja Opettajien Lähetysliitossa hallituksessa pitkään toiminut FM Sirkku-Maria Tommola ja äskettäin Suomen Lähetysseuran FELM-harjoittelusta palannut opettaja Maria Kokkonen kertovat kokemuksistaan Namibiasta Helsingin Raamattukoululla.

Osoite: Töölönkatu 7, 00100 Helsinki. Tarjolla kahvit klo 17.30 alkaen, lämpimästi tervetuloa!

LEMPÄÄLÄ:

VUOSIKOKOUS sunnuntaina 17.3.2019, kutsu takasivulla

JYVÄSKYLÄ:

LÄHETYSJUHLAT 17.-19.5.2019
Katso tarkemmat tiedot lähempänä ajankohtaa Lähetysseuran Lähetysjuhlien sivuilta tai Opettajien Lähetysliiton nettisivuilta.

TAMPERE:

Piirit toimistolla, osoitteessa Hallituskatu 29 A 20

Kevään 2019 rukouspiirit: perjantaisin 15.2., 15.3., 26.4. ja 24.5. klo 14 alkaen. Tervetuloa!

Askartelukokoukset: 20.2., 21.3., 17.4. ja 8.5. noin klo 13 alkaen (kellonaika varmistuu myöhemmin). Askarrellaan myyntituotteita lähetysmyyjäisiä varten. Ohjaus ja materiaali paikan päältä. Tervetuloa mukaan!

Opintopiirit: kokoontumiset joka kuukauden ensimmäisenä maanantaipäivänä, alkaen 4.2.2019 klo 15.30. Ohjaajana pj. Tuija-Riitta Heiskanen, luetaan yhdessä Pia Perkiön kirjoittamaa kirjaa Askel kerrallaan - Kestävää kehitystä Nepalissa, jonka voi ostaa toimistolta (10 euroa). Ryhmät ovat kaikille avoimia ja ennakkoilmoittautumista ei tarvita! Voit vielä tarkistaa mahdolliset muutokset ajankohtiin nettisivuiltamme www.opettajienlahetysliitto.fi

Uskonto kuuluu suomalaiseen kulttuuriin

Opetushallituksen ohjeiden mukaan koulut voivat vielä edelleen päättää juhliensa sisällöstä ja niissä voi olla edelleen uskonnollisia elementtejä. Tällaisia perinteisiä juhlia ovat joulujuhla, kevätjuhla ja itsenäisyyspäivän juhla. Yksityisen virren laulaminen ei tee niistä uskonnollista tilaisuutta (perustuslakivaliokunnan mietintö 10/2002 vp ja 2/2014 vp). Erikseen ovat puhtaasti uskonnolliset tilaisuudet, joihin oppilaitten vanhemmat voivat pyytää lapsilleen vapautusta.

Ilmettelen, miksi on ryhdytty rajoittamaan enemmistön oikeuksia oman kulttuurin vaalimiseen. Usein vedotaan ulkomaalaisiin maahanmuuttajiin. Näyttää kuitenkin siltä, etteivät näiden vaatimusten takana ole niinkään muiden uskontojen edustajat, vaan pieni vähemmistö kantasuomalaisia, jotka haluavat riisua uskonnon kaikkialta, niin koulusta kuin armeijastakin. Kaikissa uskonnoissa on jumala, miten häntä kutsutaankin eikä maahanmuuttajilla ole mitään meidän uskonnon harjoittamistamme vastaan. Monet heistäkin ovat syvästi uskonnollisia.

Vietämme joulua Jeesuksen syntymäjuhlan, mutta se on alun perin pakanallinen juhla. Jeesus mainitaan myös koraanissa, joten hänen syntymäpäiväjuhlansa ei pitäisi loukata muslimeja millään tavalla. He eivät kuitenkaan usko, että Jeesus on Jumalan poika, mutta seimessä oleva lapsi

ei julista ja enkelitkin toivottavat vain rauhaa ja hyvää tahtoa. Olen kuullut, miten muslimi-isä iloitsi, kun hänen tyttärensä oli puettu enkeliksi koulun joulukuvaelmassa.

Ollaanko Suomessa menossa liialliseen varovaisuuteen? Samalla viemme itse itseltämme oikeuden harjoittaa omaa uskontoamme ja omia perinteitämme. Tarvitsemme elämyksiä ja jokaisessa ihmisessä on kaipuu uskoa johonkin. Tällaisia elämyksiä saamme joululauluista ja virsistäkin, vaikei kirkkoon meno ole aina mieleen meille vanhemmillekaan. Monia suomalaisia kiinnostavat idän uskonnot sekä suomalaiset muinaisuskonnot. Siihenkö haluamme palata?

Onneksi monet Suomen koulut jatkavat vielä joul- ja kevätjuhlia entiseen malliin. Kukin koulu päättää erikseen myös muusta koko koulua koskevasta ohjelmasta. Oppituntien ulkopuolella on muitakin tilaisuuksia, joihin kaikki osallistuvat, halusivat he sitä tai eivät. Yleensä oppilaat osallistuvat mielellään kaikkiin oppitunteja korvaaviin tilanteisiin. Uskoin, että suurin osa suomalaisista haluaa tarjota lapsilleen uskonnollisen kasvatuksen. Käyhän enemmistö ripikoulun ja haluaa kuulua kirkkoon. Luonnollisesti niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, on omaa ohjelmaa.

Muilla mailla ei ole tässä suhteessa ongelmia. Lontoon olympialaisissa veisattiin virsiä ja heidän kansallis-

laulunsa on yhtä rukousta. Saksassa vietiin koululaisryhmiä Lutherin elämää koskeviin näyttelyihin, vaikka alle neljäsosa kuuluu kirkkoon ja heidän joukossaan oli paljon muiden uskontojen edustajia. Lutherin ajatuksia oli banderolleissa pitkin kaupunkia, eikä kenenkään silmä voinut väistää niitä. He ovat ainakin ymmärtäneet, että kristinuskko kuuluu heidän kulttuuriinsa.

Totuus on että Jumala jatkaa olemassaoloaan, uskomme häneen tai emme ja tarvitsemme häntä viimeistään kuoleman ja onnettomuuden uhatessa. Hukkuvassa laivassa on tuskin yhtään ateistia ja sodissa rintamilla rukoiltiin paljon.

Sirkku-Maria Tommola

Myymme loput vuoden 2019 Lähetyksen kalenterit alennettuun hintaan 5 € /kpl.

Tilaukset:
oimisto@opettajienlahetysliitto.fi

1 | 2019 Opettajien Lähetyksen jäsenlehti

Toimitus

Postiosoite:
Opettajien Lähetyksen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
sähköposti:
toimisto@opettajienlahetysliitto.fi

Päätoimittaja

pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Toimitussihteeri

Hanna Tamminen

Taitto

Viljan media-aitta, Vilja Pylsy

Toimituskunta

seurakuntapastori Tuija-Riitta Heiskanen
opettaja Hannele Moisio
tutkija Kreetta Niemi
opettaja Hanna Rahkiola-Partanen
opettaja Sirkku-Maria Tommola
Maan ääriin ilmestyy neljä kertaa
vuodessa. Jäsenmaksu oikeuttaa lehden
vuosikertaan.

Etukannen kuva

Masasin lapsille, Botswanassa, maistuu
pavuista ja maissista keitetty lounas.
Kuva: Marja Alastalo.

Takakannen kuva

Tuija-Riitta Heiskanen

Opettajien Lähetyksen ry.

Suomen Lähetyksen yhteisöjäsen,
perustettu vuonna 1913
Jäseniä 1546 (1.1.2019)

Tilit

Danske Bank FI57 80001600551148
Nordea FI89 11465000066730

Hallituksen pj.

Tuija-Riitta Heiskanen

Toimisto

Toiminnanjohtaja Hanna Tamminen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
Kotisivun osoite
www.opettajienlahetysliitto.fi

Facebook

www.facebook.com/
opettajienlahetysliitto

Kirjapaino

Kirjapaino Hermes,
Tampere

Kirkon kasvu herätti vastarintaa

OLL:n nimikkolähetit Kimmo ja Tuula Kosonen palasivat kolmen vuoden jälkeen Thaimaahan syksyllä 2018. Alla otteita heidän joulukuisesta kirjestaan.

Kirkko kasvaa ja käänнос etenee

Akenkielinen käänноstyössä työstäme parhaillaan psalmeja ja 2. Moosoksen kirjaa, molempia limittäin. Psalmit ovat ajoittain työläitä kääntää, joten välillä on mukava kääntää jotain vähän helpompaa. Psalmeista 1-20 sekä Joonan ja Ruutin kirjat ovat käyneet läpi kaikki tarkastusvaiheet. Vuoden 2019 alusta ne lisätään älypuhelimien raamattusovellukseen. Paikalliset työntekijät ovat edelleen motivoituneita ja kirkko jatkaa kasvuaan leviten varsinkin syrjäisillä vuoristo-seuduilla.

Kaikilla Mekongin maiden alueilla kirkon kasvua ei ole katsottu hyvällä. Erikoisalue 2 -nimellä kutsutulla alueella Thaimaan naapurimaassa paikallisviranomaiset hermostuivat, kun eri kieliryhmien seurakunnat kasvoivat kasvamistaan ja he päättivät tehdä asialle jotakin. Ensimmäiset merkit siitä, että jotain on nyt tapahtumassa saatiin alueelle olevassa ake-kylässä, kun armeijan osasto ilmestyi paikalle. *“Käskemme teitä luopumaan kristinuskosta”*, sotilaat määräisivät. Aket ilmoittivat sotilaille yhteistuumin, että he eivät aikoneet enää palata vanhaan taikauskoiseen elämään. Sotilaat lähtivät, mutta palasivat vielä monta kertaa uhkaamaan, että jos kyläläiset eivät luopuisi kristinuskosta, heidät kaikki vietäisiin vankilaan. Kukaan kyläläisistä ei suostunut luopumaan. Lopulta sotilaat totesivat, että jos he veisivät kaikki kyläläiset vankilaan, ei kukaan enää korjaisi alueen soke-rijuurikassatoa, eivätkä sotilaat saisi välitysrahojaan. Niinpä kyläläiset jä-

tettiin rauhaan.

Viranomaiset päättivät sitten kohdistaa uhkaustoimensa kaikkien seurakuntien johtajiin. Seuraava askel oli ilmoittaa virallisesti kristinusko kielletyksi koko heidän alueellaan ja etsiä kaikkien kieliryhmien pastorit ja seurakuntien vastaavat ja vangita heidät. Vangittuaan heidät sotilaat lähtivät kiertämään kyliä ja rikkomaan kirkkorakennuksia.

Nämä kristityt olivat vankilassa useita viikkoja. Pieni osa heistä on edelleen vangittuina. Vankien päät ajeltiin kaljuiksi ja heidän tuli kuunnella kuuliaisena, kun heitä ohjeistettiin uudenlaiseen elämään. Vapautus luvattiin kaikille, jotka allekirjoittaisivat paperin, jossa he kieltäisivät kristinuskon. Kaikille jaettiin paperi, johon heidän piti sanelun mukaan kirjoittaa: *“Tästä eteenpäin en enää usko Jeesukseen. Tästä eteenpäin en rukou- le, lue raamattua tai osallistu seurakunnan toimintaan”*. Varovainen käsi nousi. Eräällä miehellä oli kysymys: *“En osaa kirjoittaa virallisella kielellä. Mitä teen?”* Viranomaiset miettivät hetken ja lupasivat sitten, että ne, jotka eivät osaa virallista kieltä, saavat kirjoittaa omalla heimokielellään. Vangit alkoivat kirjoittaa. Osa kirjoitti kuuliaisesti, etteivät enää uskoisi Jee-

sukseen eivätkä osallistuisi seurakunnan toimintaan. Sitten joku keksi, että hei, jos kirjoitamme omalla kielellämme, eivät viranomaiset ymmärrä mitä me kirjoitamme. Ja saman tien alkoi tekstiä tulla paperille: *“Tästä eteenpäin uskon edelleenkin Jeesukseen. Tästä eteenpäin rukoulen, luen raamattua ja osallistun seurakunnan toimintaan entistä enemmän.”*

Oli vielä kolmaskin ryhmä. Tämä ryhmä kieltäytyi ehdottomasti kirjoittamasta minkäänlaista paperia. He ilmoittivat olevansa valmiita vaikka kuolemaan. Tähän kolmanteen ryhmään kuuluu myös ake-pastori Tsuja, joka on käänноskomiteamme jäsen.

Seuraavana päivänä kaikki kolme ryhmää vapautettiin ja he saivat palata kotikyliinsä. Kylissä ei ollut enää kirkkoa ja seurakunnan toiminta oli kiellettyä. Tsujakin palasi omaan kyläänsä ja totesi näin käyneen myös hänen kylässään. Tsuja, joka oli hetkeä aikaisemmin kieltäytynyt kirjoittamasta paperia, ei edelleenkaan menettänyt rohkeuttaan. Hän otti mukaansa muutaman muun ja yhdessä he lähtivät paikallisviranomaisten toimistoon pyytämään lupaa jatkaa seurakunnan toimintaa. Pitkällisen väennön jälkeen viranomaiset lupasivat, että jos he eivät pitäisi liian kovaa ääntä, he saisi-

vat kokoontua kodeissa. “Mutta ette saa laulaa kovalla äänellä!” oli viimeinen käsky. Aket tuntien nimenomaan tuo viimeinen käsky tulee olemaan mahdoton toteuttaa.

Eikö Jumala ole valinnut maailman silmissä köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville? (Jaak 2:5)

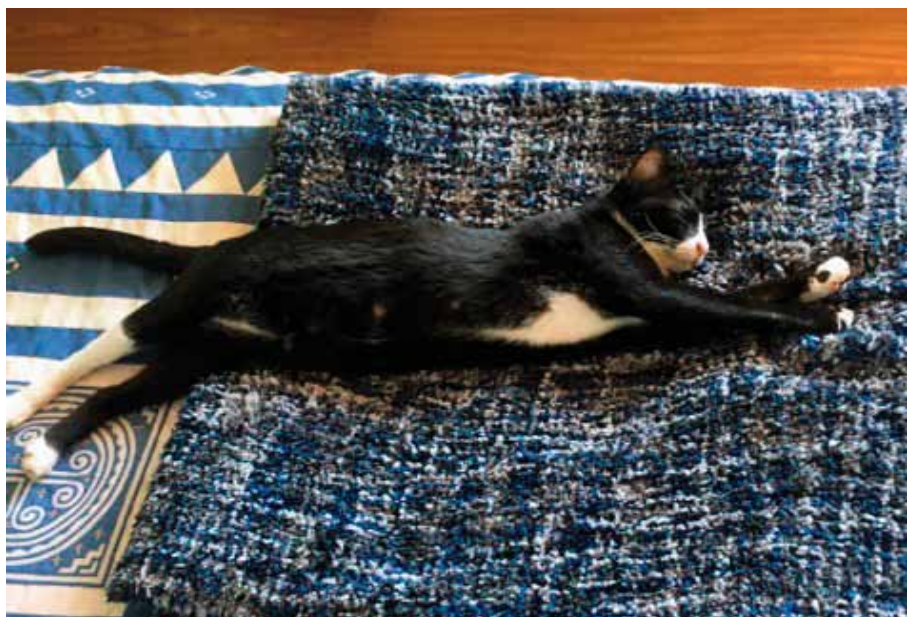
Itsenäisyyspäivä tropiikin illassa

Saimme tänä vuonna kutsun myös Suomen suurlähettilään järjestämiin itsenäisyyspäivän juhliin Bangkokissa. Edellisen kutsun olimme saaneet vuonna 1998. Ajattelimme, että onhan se mukava parinkymmenen vuoden välein käydä juhlissa. Emme tunteet sieltä ketään muita kuin omat Lähetysseuran työtoverimme, mutta mukavaa oli silti. Tarjolla oli myös ruisleipää ja karjalanpiirakoita. Kimmolla tosin vähän kuuma puvussa yli 30 asteen helteessä.

Kuvat oikealla: Kososten Iksu-kissa matkasi kantokopassa Suomesta Thaimaahan.

Kiitos ja rukousaiheita:

- Kiitos, että olemme saaneet pitkäaikaiset viisumit Thaimaahan.
- Rukoilkaa rohkeutta Mekongin alueen vainotuille kristityille ja vapautusta niille, jotka ovat vielä vangituina.
- Tuula, Nööza ja Daniel muokkaavat psalmeja 36-50 sekä viimeistelevät 2. Mooseksen kirjaa.
- Kimmo johtaa suuren kansainvälisen konferenssin ohjelmavastuussa olevaa tiimiä. Rukoilkaa viisautta, sillä ohjelmatiimi on hyvin monikulttuurinen ja edustaa monia eri järjestöjä.
- Rukoilkaa turvallisia matkoja meille ja ake-tiimille.

Tuula ja Kimmo Kosonen

Tuula työskentelee akenkielen kehitys- ja käännöshankkeessa, Kimmo toimii monikielisen koulutuksen asiantuntijana Mekongin alueella ja Pa-yapin kristillisessä yliopistossa.

Kososten työtä tukevat Juuan, Kaajanin, Kontiolahden, Outokummun, Rantakylän ja Vuosaaren seurakunnat, Opettajien Lähetysliitto ja Uusheräys Suomen Lähetysseuran kautta.

Tuula & Kimmo Kosonen

Rakkaat työni tukijat ja ystävät!

Opettajien Lähetysliiton nimikko-lähetin Päivi Anttilan kirje hieman lyhennettynä, kirjoitettu Eurassa 10.12.2018

Rakkaat työni tukijat ja ystävät,

”...On yli vuosi siitä, kun palasin viimeiseltä työkaudeltani Etiopiasta marraskuiseen Helsinkiin. Siitä alkoi prosessi, joka nyt on saavuttanut yhden etapin. Vuosi meni ihmetellessä ja kysellessä, missä on minun koti-paikkani. Nyt tiedän, että on aika palata juurille. Uusi koti löytyi Eurasta lapsuuden maisemista. Olin toivonut, että löytäisin kodin, missä luonto ja suku ovat lähellä. Nyt kotini on satakuntalaisten peltoaukeiden keskellä, metsät ja järvet lähietäisyydellä. - ”Oi, maamme Suomi, synnyin-maa...!”

Suomen Lähetysseuran työssä olen vielä vähän aikaa ennen eläkkeelle siirtymistä. En olisi voinut kuvitella v. -82 lähtiessäni ensi kertaa matkaan kohti Etiopiaa, kuinka rikkaan elämän tulen saamaan lähetystyöntekijänä. Kaikkea on matkan varrella ollut, mutta kaiken keskellä on Herra auttanut ja ollut kanssani. Muistoja menneestä alkaa pulpahdella esiin päivittäin. Ihan valtava on elettyjen vuosien anti kaikkine ihmisineen ja yksityiskohtineen. Tätäkö on vanheneminen? Kiitän, ikävöin, ihmettelen, muistelen, - ja yritän olla kantamatta kaunaa tai syyllisyyttä. Jätän armollisen Jumalan käsiin kaikki ihmiset, joita matkan varrella olen kohdannut, ja joiden kanssa olen saanut tehdä mielenkiintoista työtä.” Herra siunatkoon meitä ja varjeltakoon meitä...”

Tänä vuonna olen vieraillut nimikkoseurakunnissani ja monissa muissakin seurakunnissa varmaan viimeistä kertaa. Kiitos nousee sydämeistäni,

kun ajattelen menneen vuoden tapauksia, teitä kaikkia. Ihan erityinen ilo tänä syksynä oli tehdä vierailuja yhdessä etiopialaisen työtoverin Tadelech Lohan kanssa pari viikkoa. Tuli ihan sellainen olo, että työssämme on saatu aikaan juuri sitä mitä piti-kin. Evankeliumi menee eteenpäin ja tuo siunausta niin monilla tasoilla ja tavoilla. ”Monin kielin keskellämme kaikuu kiitos Kristuksen...”

Paikallisen kristityt ovat ottaneet vastuun oman kirkkonsa työstä ja tulevat nyt jakamaan hyviä Jumalan lahjoja meille vuorostaan. Näin on tapahtumassa niin Etiopiassa, Tansaniassa kuin monissa muissakin Afrikan maissa. Sellainen vaikea käsite kuin kapasiteetin vahvistaminen sai konkreettisen selityksen siinä, kun Tadelech puhui innoissaan omaa kasvutarinaansa maailman suurimman luterilaisen kirkon naistyon johtajaksi, ja siinä koulutuksen merkityksestä.

Hosainassa, ensimmäisellä työmaallani Etiopiassa, olisin ollut mielelläni mukana nyt marraskuussa juhlimassa Lähetysseuran ja Mekane Yesus -kirkon 50-vuotista yhteistyön taivalta, mutta vielä ei ollut aika sinne lähteä. Vain hengessäni iloitsin siitä kaikesta, mitä siellä on yhteisin ponnistuksin syntynyt ja kasvanut monien etiopialaisten ja suomalaisten työtoverien voimin. Jos vielä joskus lähdän matkaan, käyn tervehtimässä ystäviä ja työtovereita niin Etiopiassa kuin Tansaniassakin.

Ajatukset kääntyvät nyt oman paikkani ja palvelutehtäväni etsimiseen Euran kotiseurakunnassani. Luottamustehtäviin en halunnut vielä ehdolle, sillä halusin välttää hallinnon makuista osallistumista tässä elämänvaiheessa. Nyt toivon löytäväni paikkani ihan ruohonjuuritasolla evanke-

liumin yksinkertaisen ilon välittäjänä. Jospa voisin olla rakentamassa sovinnon ja yhteyden henkeä, ja samalla tuoda tuulahduksia Kristuksen maailmanlaajan kirkon elämästä. Jumala varjeltakoon meidät sisäänpäin kääntymiseltä, näköalattomuudelta, ahneudelta, oman edun tavoittelulta ja keskinäiseltä riitelemiseltä niin kirkossamme kuin koko yhteiskunnassamme. Ne tuhoavat elämän yksinkertaista rikkautta, onnea ja avaruutta. Meillä on ihan valtavasti kiitoksen aiheita. ”On Kristus kirkon Herra...”

Viralliset eläkepäivät alkavat maaliskuun alussa 2019, mutta kertyneitä vapaita ja lomia on niin, että nyt loppuvuoden saan olla lähes vapaalla. Tammi-helmikuussa on vielä muutama työkeikka. Toiveikkaana odotan uutta elämänvaihetta, joskin vähän pelottaakin, miten se arkinen rytmi ja mielekkyys löytyy työntäyteisten antoisien vuosien jälkeen.

Nyt on aika kiittää myös kaikesta siitä tuesta, mitä olen vuosien varrella työssäni saanut. On ollut etuoikeus tehdä työtä maailmalla niin monien esirukousten kantamana. Kiitos teille työni tukijoukoille ja ystäville kaikesta työtoveruudesta ja yhteydestä vuosien varrella.

**Kiitos ja siunausta!
Päivi**

Hei rakkaat ystävät!

Tuntuu, että viimeisten kuukausien aikana ajan kulumista ei ole ehtinyt edes huomata kaiken työn ja kiireen keskellä. Edellisessä kirjeessä kerroimme, kuinka työnkuvaamme muutettiin toukokuussa aiempaa kielityöpainotteisemmaksi ja saimme kielitiimiin mukaan kaksi kokopäiväistä lua-kielityöntekijää. Nyt syksyn aikana olemme iloinneet suuresti uudesta kielitiimistämme ja sen toimivuudesta. Lua-kielityöntekijät Päng (*Chadaphon Jaiping, 30*) ja Näng (*Suwimon Rungphobnobphakun, 33*) ovat osoittautuneet todella ahkeriksi ja taitaviksi kielenkäyttäjiksi ja heidän kanssaan on ollut ilo tehdä luan-kielistä raamatunkäännös- lukutaito- ja musiikkityötä.

Tehokasta kielityötä Chiang Raista käsin

Uuden työnkuvamme myötä olemme voineet syksyn aikana keskittyä luan kielityöhön aiempaa monipuolisemmin ja tehokkaammin. Enää kielityön edistyminen ei myöskään ole ollut riippuvainen ainoastaan Naanin provinssissa lua-kansan parissa tehtävästä työstä kuten aiemmin. Evankelistat Päng ja Näng ovat nimittäin voineet nyt vuorollaan matkustaa myös Naanista kotikaupunkiimme Chiang Raihin. Täällä Chiang Raissa olemme voineet keskittyä kielityöhön rauhas- sa ilman seurakuntatyön tai kyläelämän tuomia velvoitteita – samalla kun lapsemme ovat käyneet täällä päivisin koulua.

Näiden intensiivisten Chiang Rain työviikkojen ansiosta luan raamatunkäännös- lukutaito- ja musiikkityö onkin päässyt syksyn aikana uuteen vauhtiin. Olemme voineet työskennellä kielityön parissa kotimme lähellä sijaitsevassa paikallisessa raamatutukoulussa, Indochina Bible Training Centerissä, jonka tiloissa Päng ja Näng ovat myös majoittuneet. Ilmastoitua ja rauhallista työtilaa onkin tarjonnut erinomaiset edellytykset tehokkaalle työskentelylle sekä monipuolisille työskentelytavoille: kun liturgisten tekstien, raamatunjakeiden tai kristinuskon avaintermien kääntäminen on alkanut tuntua liian työläältä, luankielisten laulujen, lukutaitokirjasten ja kuvitusten tekeminen on tarjonnut virkistävää vastapainoa. Samalla on ollut mahtavaa huomata, kuinka luan kielen ortografia eli kirjoitusasu on työn edistyessä edelleen vakiintunut.

Silmiä avaava lukutaitotyön kurssi Chiang Maissa

Marraskuussa kielityöntekijämme Päng ja Näng pääsivät osallistumaan ensimmäistä kertaa SIL eli kuuluisan

kielitieteellisen järjestön pitämälle lukutaitotyön kurssille Chiang Maissa. Tämä kolmeviikkoinen Arts and Literacy -kurssi järjestettiin Payapin yliopistolla ja se oli kokonaisuudessaan

hyvin tiivis ja työntäyteinen. Myös Tomas oli mukana kurssilla sekä mentorina että tulkkina, koska kurssin opetuskielenä oli englanti.

Lukutaitokurssi oli monilta osin hyvin silmiä avaava kokemus lua-kielityöntekijöillemme. Sen aikana Päng ja Näng saivat muun muassa runsaasti käytännön valmiuksia ja työkaluja erilaisten luankielisten lukutaitomateriaalien valmistamiseen. Ja mikä tärkeintä, he oppivat näkemään lukutaitotyön merkityksen uudella tavalla – kaiken lukutaitotyön perustana tulee olla omasta kulttuurista lähtevät asiat ja ilmiöt. Olipa kyseessä sitten lukutaitokirjasten laatiminen, niiden kuvittaminen tai omakielisten laulujen säveltäminen, mielekkyys kaikkeen tekemiseen ja opettamiseen lähtee kielenpuhujien omasta kulttuurista. Vastaavasti tällöin myös lukemaan opettelu on huomattavasti helpompaa ja hauskeempaa, kun opeteltavat asiat ovat oppijoille omakohtaisia.

Joulu Naanissa

Chiang Rain kielityöjaksojen sekä Chiang Main lukutaitokurssin lisäksi olemme tehneet syksyn aikana myös kaksi lyhyehköä kyläjaksoa Naanissa. Niiden aikana olemme keskittyneet ennen kaikkea seurakunta- ja musiikkityöhön. Koemme, että kyläjakso- ja joulukokoukset ovat myös jatkossa edelleen tärkeitä työmme kokonaisuuden kannalta – onhan yhteys luankielen puhujiin ja seurakuntalaisiin ehdoton edellytys myös kielijärjestelmän edistymiselle ja juurtumiselle. Parasta mahdollista hedelmää luankielityö voikin kantaa juuri silloin, kun sitä toteutetaan yhteisesti kaikkien kielenpuhujien kanssa.

Aiempien vuosien tapaan aiomme viettää tänäkin vuonna joulua Naanissa ja olla mukana järjestämässä joulujuhlia eri luankielialueilla. Samalla saamme hienon mahdollisuuden kertoa kielityöstä koko kieliyhteisölle. Olemme nimittäin kielityöryhmämme kanssa valmistelleet tällä kertaa joulujuhlia varten omakielisen jumalan-

palvelusvihkosen. Se sisältää muun muassa perinteisiä joululauluja luankielisiksi käännettyinä, uusia luankielisiä lauluja sekä omakielisen Isä meidän -rukouksen. Tarkoituksena onkin, että kaikissa luankieliseurakunnissa voitaisiin tänä jouluna laulaa ensimmäistä kertaa joululauluja seurakuntalaisten omalla äidinkielellä sekä lukea yhteen ääneen Isä Meidän -rukous luaksi.

**Lämpimin terveisin,
Riikka-Maria, Tomas, Matias, Ella**

Kiitosaiheita:

- Toimiva ja tehokas luankielityöryhmä
- Syksyn intensiiviset kielityöjaksot Chiang Raissa sekä lukutaitokurssi Chiang Maissa
- Syksyn kyläjakso- ja joulukokoukset Naanissa
- Luankielisen joululauluvihkosen valmistuminen

Rukousaiheita:

- Joulunvietto luankielialueilla
- Luankielisten joululaulujen ja Isä Meidän -rukouksen hyvä vastaanot-

to kieliyhteisön parissa

- Ensimmäisen vuoden töiden ja aikataulujen suunnittelu
- Varjelus matkoilla vuoristoteillä

Riikka-Maria ja Tomas Kolkka sekä Matias ja Ella

Riikka-Maria ja Tomas ovat tehneet kielijärjestelmän, musiikki- ja seurakuntatyötä luankielivähemmistön keskuudessa Pohjois-Thaimaan vuoristokylissä vuodesta 2012 alkaen. Tätä ennen (vuosina 2003 – 2011) he työskentelivät kielijärjestelmän ja raamatunkäännöstyössä Papua-Uudessa-Guineassa.

Heidän työtään tukevat Opettajien Lähetysliiton lisäksi seuraavat seurakunnat: Helsingin Johannes, Inkoo, Lahden Joutjärvi ja Keski-Lahden, Naantali, Pielavesi, Sonkajärvi, Tampereen Tuomiokirkko- sekä Turun Henrikin seurakunta.

Riikka-Maria, Tomas, Matias ja Ella Kolkka

610/140 Moo 4, Soi 5/4,
Sinthanee 10, Rimkok, Chiang Rai
57100 THAILAND

Huipputiimi säkenöi, haastaa ja ottaa vastuuta

Kirsi ja Risto Leikola työskentelevät hankkeessa, jonka tavoitteena on laajentaa Mekane Yesus -kirkon seurakuntien työtä syntyperänsä tai työn-sä takia syrjittyjen ryhmien parissa.

Työskentelymme tueksi valittu neuvoa-antava komitea, johon kuuluu neljä syrjittyjen ryhmien edustajaa, yksi enemmistön edustaja ja pari vaihtuvaa hiippakuntien työntekijää, kokoontui nyt ensimmäisen kerran ja tulokset ylittivät odotuksemme.

Ensin pohdimme, mitä sanoja voimme käyttää työssämme ilman väärinymmärryksiä, sillä sanatarkastikin käännetyt sanat antavat eri merkityksiä eri kielillä. Englannin kielen sana ”minority” haluttiin poistaa käytöstä, koska amharan kielen vastaava sana antaa negatiivisen viestin. Suomen- ja englannin kielellä sana ”vähemmistö” on usein vain matemaattinen määre ilman muita merkityksiä. Vähemmistöllähän voi mennä paremmin tai huonommin kuin enemmistöllä. Useille etiopialaisille sen sijaan sana ”vähemmistö” tuo lähinnä vain kielteisiä mielleilytyksiä, jotka liittyvät voimattomuuteen.

Komitean jäsenet puhuvat kukin eri äidinkieltä ja keskustelun kautta

avautui yhä uusia näköaloja eri käsitteisiin ja kulttuureihin. Kokouskielenä käytimme amharaa. Järjestimme komitealaisten kanssa myös puhelin-kampanjan, jossa soittelimme edelliseen foorumiin osallistuneille eri puolille maata ja pyysimme tilannetiedotuksia. Kaikkialla oltiin iloisia siitä, että seurantaa suoritetaan. Kävimme tulokset yhdessä läpi. Valtaosin kehitykseen oltiin tyytyväisiä, mutta ongelma-alueitakin löytyi.

”Vielä on paljon tehtävää”, toteaa Amane, mandsa-ryhmän edustaja. ”Vaikka meidän mandsojen tilanne Dawrossa on huomattavasti parantunut, savityöntekijöitä pelätään ja vihataan edelleen. Kun maassa oli muutama kuukausi sitten muutenkin levottomuuksia, savityöntekijöiden kylään hyökättiin, heidät ajettiin pois kodeistaan ja talot poltettiin. Viime foorumiin osallistuneen henkilön sisar kuoli tuolloin. Nyt me kaikki hiippakunnassa paneudumme asiaan.”

Pastori Aweqe jatkaa: ”Kun tulee levottomuuksia, ihmisillä nousevat sydämeen kätkeytetyt ajatukset pintaan. Pahoja henkiä pelätään edelleen ja niiden katsotaan liittyvän savityöläisiin. Siksi heidät halutaan ajaa pois. Meillä Dechassa puolestaan

me’en oppilaamme joutui keskeyttämään Raamattu-opinnot, kun tilanne me’eneiden ja siirtolaisten välillä kärjistyi. Ihmisiä kuoli väkivaltaisuuksissa raja-alueilla ja hän halusi lähteä omiensa pariin. Sovinnontekijöitä tarvitaan.”

Se, kuinka nopeasti evankeliumi leviää luoden lähimmäisenrakkautta ja yhteyttä, on syrjityille jopa elämän ja kuoleman kysymys. Huonot uutiset eivät saa lannistaa. Komitealaiset ovat jatkaneet puhelinneuvontaa vielä itsenäisestikin. Mukana kuvioissa on yhä enemmän sitoutuneita ja aloittekykyisiä ihmisiä.

Kuka on paikallinen työntekijä?

Aikoinaan Metussa asuessamme veimme suomalaisen vierailijan Shekka-kansan alueelle kirkkovierailuille. Otimme mukaan myös uuden nuoren oromo- työtoverimme, Fanuelin, tutustumaan seutuun. Myöhemmin luimme huvittuneina suomalaisesta lehdestä, että olimmekin ottaneet ”paikallisen” oppaaksemme. Ymmärrettävä oletus. Onhan Fanuel etiopialainen ja me emme. Tuo tapahtuma palasi mieliimme, kun lähetyskurssikaverimme pastori Vesa Häkinen kirkon lähetystyön keskuksessa

vieraili Etiopiassa ryhmänsä kanssa. Heidän kanssaan keskustelimme lähetystyön siirtämisestä paikallisten vastuulle.

Sen määrittelemisen, kuka missäkin on paikallinen täällä kymmenien kielten, kulttuurien ja etnisten ryhmien Etiopiassa ei ole aina helppoa. Toisinaan joku evankelioimistyön vastuuhenkilö vierailee ensimmäistä kertaa jossain hiippakuntansa paikassa vasta meidän kanssamme. Alangolle evankelioimistyyhön lähetetty etiopialainen saattaa saada kulttuuri-shokin. Jos vierailee vain hiippakuntien toimistoissa, niin todennäköisesti ei kohtaa vähemmistöryhmien edustajia lainkaan.

Kirsi pystyy keskustelemaan amharaa taitamattomien mandsojen kanssa kaffan-kielellä, mutta Metun hiippakunnan toimistolaiset eivät. Kun halutaan kuunnella paikallisia, tulee tietää kuka puhuu kenenkin puolesta. Nämä asetelmat on hyvä muistaa, kun lähetin töitä siirretään. Ilman tarkempaa tietoa voi käydä niin, että eniten voimaannuttamista tarvitsevat jäävät syrjään, kun vaikka lähetysjärjestön tukemat opiskelumahdollisuudet ovat jaossa hiippakunnissa.

Olemme aina hakeneet yhteyttä kaikkiin ryhmiin, niin enemmistöihin kuin vähemmistöihin. Syrjityille on annettava mahdollisuus olla parantamassa omaa asemaansa ja vain he ovat niitä aidosti paikallisia asiantuntijoita omassa tilanteessaan. Kehitystä tapahtuu vain yhteistyön kautta, johon kaikki asianosaiset osallistuvat. Sopivia paikallisia ihmisiä, joille töitä

voi siirtää, löytyy kyllä kaikista ryhmistä, varsinkin, jos heille järjestetään opiskelumahdollisuuksia. Ensin on kuitenkin tutustuttava eri ryhmiin, huomioitava niiden väliset suhteet ja sitten etsittävä sopivat henkilöt.

Yhdessä tekeminen tärkeää

Työmme on sekä jatkuvaa oppimista että tiedon siirtämistä. Löytyy jo hiippakuntia, jotka ovat täysin hyväksyneet ja sisäistäneet ohjelmamme tavoitteet ja vievät niitä oppimateriaalia hyödyntäen, täydentäen ja soveltaen sujuvasti eteenpäin.

Onko tulevaisuuden ihanne sitten se, että esimerkiksi maailman suurimassa luterilaisessa kirkossa, Mekane Yesuksessa, ei työskentelisi lähetin lähettiä? Ehkäpä jotain oleellista kuitenkin katoaisi kirkkojen yhteistyöstä. Yhteinen jakaminen ja toinen toiselta oppiminen vaatii pitkäaikaisia henkilösuhteita, yhteistä tekemistä, kulttuurien ja kielten oppimista.

Aivan samalla tavalla tarvitaan muista kirkoista lähetettä Suomeen tuomaan uusia näkökulmia. Pitkäaikaista ja syvää yhteyttä eivät voi korvata parhaatkkaan kansainväliset konferenssit.

Olisi luonnotonta, jos globalisoituvassa maailmassa maailmanlaajuisen kirkko, joka on läpi historiansa luonut yhteyttä yli kaikkien rajojen, alkaisikin kulkea kohti kansainvälisen yhteyksien ohentumista. Yhdessä tekemällä syntyy uutta.

Uusia kasvoja johtotehtäviin

Kaikki kolme henkilöä, joille järjes-

timme stipendin viime vuonna, saivat opintonsa päätökseen. Desalegn Lutaon nyt Mizan Teferin hiippakunnan ensimmäinen me'en pappi ja toimii jo rovastikunnan evankelioimistyön johtajana me'en alueella, jossa on n. 15 000 kirkon jäsentä.

Mandsa-opiskelija Yaicob Gwatan oli heti lukukauden päätyttyä lähdettävä hautajaisten takia kotikyläänsä, eikä hän voinut suorittaa pappisvihkimystä edeltävää viikon kurssia. Hautajaisiin osallistuminen Kaffan alueella on tärkeää ja kaikki muut toimet väistyvät sen tieltä. Pois jääminen ei ole sosiaalisesti hyväksyttävää ja veisi toimintaedellytykset. Yaicob saa vihkimyksen, kun seuraava kurssi järjestetään tänä vuonna.

Abuye Haile puolestaan on ensimmäinen mandsa-ryhmän jäsen, joka on opiskellut teologiaa diploma-tasolle asti (3 vuotta). Lisää uusia vastuunkantajia ja yhteistyökumppaneita!

Iloitsemme myös SLS:n päätöksestä nimittää etiopialainen Tesfaye Niguse kehitysyhteistyö-koordinaattoriksi. Olemme kaipaillleet yhteisöllisyyden ja vuorovaikutuksellisuuden kautta syntyvän kehityksen mittaamisen sisällyttämistä yksilöön keskittyviin raportointimalleihin. Syntyisikö yhteistyössä uusia ajatuksia?

Epävarmuus jatkuu

Maan tilanne on jatkunut epävakaisena. Se heijastuu töihimmekin, sillä matkustaminen on vaikeaa varsinkin niihin etäisiin kohteisiin, joissa taroituksemme oli vierailla.

Kirsi ja Risto

Peshawarin hiippakunnan lukutaitohanke Pakistanissa

Peshawarin hiippakunnan lukutaitotyöohjelman tavoitteena on tukea erityisesti naisten elämänhallintaa ja -laatua sekä köyhillä alueilla asuvien oikeutta koulutukseen ja työhön. Lukutaitoluokkien opetus sisältää myös yleissivistäviä aineita, kuten laskentaa ja terveystieteitä. Naisten hyvinvointia parannetaan myös kohdennetusti sukupuoliterveyttä ja perhesuunnittelua käsittelevillä luennoilla.

Lukutaitoluokilla opiskelee myös nuoria, jotka ovat syystä tai toisesta jääneet perusopetuksen ulkopuolelle tai ovat joutuneet jättämään koulunsa kesken. Lukutaitokeskusten tuen kautta monet nuoret ovat voineet palata julkisen koulujärjestelmän piiriin, opiskella ammattiin ja työllistyä.

Lukutaidon lisäksi naiset oppivat kädentaitoja, lähinnä ompelua ja kirjailua. Opetukseen sisältyy ohjausta pienryhtäjäyteen.

Lukutaito- ja ompelukeskukset sijaitsevat Peshawarin kaupungissa ja sen köyhissä lähiöissä. Keskusten sijainti keskellä asuinalueita mahdollistaa naisten osallistumisen päivittäiseen toimintaan itsenäisesti. Keskukset ovat naisille paikka luoda sosiaalisia suhteita kodin ulkopuolella. Lukutaito ja kädentaidot vahvistavat naisten asemaa perheessä ja taloudenhoidossa. Osa naisista osallistuu perheen tulonhankintaan tekemällä tilaustöitä lähiympäristön asukkaille.

Lukutaito- ja ompelukeskusten merkittävä pitkä aikavälin saavutus on keskustusten vaikutus köyhien yhteisöjen asenteisiin. Yksittäisten nuorten ja aikuisten menestys jatko-opinnoissa ja työllistymisessä on muuttanut vanhempien asenteita lasten koulutusta ja koulutuksen merkitystä kohtaan: yhä useammat vanhemmat kannustavat lapsiaan käymään koulua.

Opettajat antavat kurssien onnistumiseen merkittävän työpanoksen. He toimivat opettajina ja tarjoavat kotinsa kurssien käyttöön. Usein kurssitila on kodin sisäpiha.

Lukutaito- ja ompeluopetusta, terveystieteistä sekä HIV & Aids -valistusluentoja

Vuoden 2018 ensimmäisellä puoliskolla opetus lukutaito- ja ompelukeskuksissa jatkui tavalliseen tapaan. Lukutaitoluokilla, joita pidetään arkipäivisin, opiskeli 210 opiskelijaa. Opiskelijat olivat yhtä lukuun ottamatta naisia ja tyttöjä. Ompeluluokilla oppilaita oli yhteensä 255. Kurssisuunnitelma on 1-vuotinen ja kurssin päätyttyä osallistujat saavat kurssitoistuksen.

Kumppani kertoo raportissaan, että aloite kurssien aloittamisesta ja keskuksen perustamisesta tulee aina paikalliselta yhteisöltä itseltään. Paikallisen seurakunnan pastori suosittelee

keskuksen avaamista ja vie asian Peshawarin hiippakunnalle.

Opettajien rooli on erittäin merkittävä kurssitoiminnan järjestämisessä ja jatkumisessa. Opettajat ovat yleensä paikallisten yhteisöjen jäseniä, joilla on riittävä koulutustausta ja sopiva tila kotona kurssien pitämiseen. Hiippakunnan työntekijä vieraili kussakin keskuksessa raportointikauden aikana tarjoten opettajalle tukea ja valvonnan opetuksen tasoa. Kevään aikana kurssilaiset saivat terveystieteistä, joka auttoi heitä ymmärtämään perushygienian merkitystä tarttuvien tautien leviämässä. Naiset oppivat mm. tapoja, joilla ennaltaehkäistä veden kautta leviäviä sairauksia.

Kahdessa keskuksessa järjestettiin Hiv & Aids -valistusluento. Peshawarissa luennolle osallistui 50 kuulijaa, Nowsherassa luennon kuuli 38 naista. Osallistujat olivat kurssilaisia ja heidän kutsumiaan ystäviä. Hiv & Aids -valistukseen sisältyi tietoa erityisesti suonensisäisten huumeiden käyttöön liittyvistä riskeistä.

Peshawarin hiippakunta sijaitsee alueella, joka on Afganistanista lähtevän huumekaupan merkittävä kauttakulkupaikka. Khyber Pakhtunkhwan maakunta, joka on Peshawarin hiippakunnan toiminnan ydinalue, on myös yksi Pakistanin oman opiumtuotannon keskeisistä alueista. Huumeongelma on huolestuttava erityisesti alle 24-vuotiaiden parissa. Lukutaitokes-

kuksissa järjestettyjen luentojen välityksellä tieto Hi-viruksen tartuntata-voista ja huumeidenkäytön riskeistä leviää naisilta muille perheenjäsenille.

Hina Shahazadin tarina

Lukuisat naiset ja tytöt ovat saaneet merkitystä elämäänsä lukutaidon ja kädentaitojen kautta. Tällä kerralla kumppani kertoo raportissaan erityisesti Hina Shahazadista, joka lukutaitokurssin suoritettuaan pääsi takaisin julkisen opetusjärjestelmän piiriin. Keväällä hän suoritti lukion loppukokeet onnistuneesti ja sai työpaikan Peshawarin hiippakunnan Kehitys- ja katastrofityön osastolla. Hän työskentelee toimistoapulaisena.

Hina Shahazad on kiitollinen hiip-

pakunnalle saamastaan tuesta. Hän kertoo, että lukutaitoluokat tarjoavat varsin helpon ponnahduslaidan erityisesti nuorille suorittaa julkisen koulujärjestelmän vaatimia kokeita. On myös tärkeää että vanhemmat ihmiset oppivat lukemaan itse Raamatua. Naisille kurssit opettavat suunnittelemaan taloutensa rahankäyttöä ja lisätulot tuovat helpotusta mm. lasten koulumaksuista selviytymiseen. Lähetyseura kiittää kaikkia suomalaisia tukijoita ja pyytää esirukousta kaikkien Pakistanin kristittyjen ja uskonnollisten vähemmistöjen puolesta.

Raporttija: Nadeem Gill & Elisa Nousiainen, kuvat Peshawarin hiippakunnan kuva-arkisto.

Nepal Ebenezer Bible College -raamattukoulun kuulumisia

Ebenezer raamattukoulu (NEBC) on Nepalin kristillisten seurakuntien ja yhteisöjen kattojärjestön National Churches Fellowship of Nepal (NCFN) vuonna 1992 perustama ja löyhästi sen alaisuudessa toimiva raamattukoulu/teologinen seminaari. Koulu perustettiin vastaamaan huutavaan pulaan koulutetuista työntekijöistä kasvavien kirkkojen tarpeisiin.

Työntekijäpula on edelleen todellisuutta. Teologisen koulutuksen saaneita – ja myös eritasoisia raamattukouluja – on paljon enemmän kuin koulun perustamisen aikoihin, mutta myös kristittyjen määrä on kasvanut räjähdysmäisesti ja uusia seurakuntia syntyy vauhdilla. Koulu tarjoaa kolmen vuoden pappiskoulutuksen (Bachelor of Theology, teologian kandidaatti) 12-vuotisen (10+2) koulun suorittaneille nuorille. Alusta asti koulutukseen ovat voineet hakeutua sekä miehet että naiset. Eri vuosikursseilla naisten osuus vaihtelee 30%-50% välillä. Lisäksi pidetään lyhyt-

kursseja ja seminaareja seurakuntien pastoreille, evankelistoille sekä muille vastuunkantajille.

Vuoden alkupuolen tärkein ”menestystarina” oli seminaarin suuri päivä 10. kesäkuuta. Silloin koululla oli kolminkertaiset juhlat, kun seminaari

vietti 25-vuotisjuhlaansa ja uuden rakennuksen avajaisia samalla, kun vastavalmistuneet kandidaatit ja maisterit saivat tutkintotodistuksensa. Juhlasta löytyy myös lähes 1 ½ tunnin video-kooste youtubesta <https://www.youtube.com/watch?v=Oi056zYIShE>

Sekä opiskelijat että opettajat kokoontuvat neljänä aamuna viikossa seminaarin kappeliin. Opiskelijat vastaavat vuorollaan tilaisuuden juonnosta ja saarnasta. Kuva: NEBC

Opiskelijan kertomus:

Kolmannen vuoden teologian kandidaattiopiskelija David Mishra kertoo: ”Olen kotoisin kristitystä perheestä Birtamodista, Jhapan piirikunnasta Itä-Nepalista. Perheeseeni kuuluvat äiti, isä, kaksi veljeä, yksi sisko ja minä. Vanhempani kääntyivät hindulaisuudesta kristinuskoon jo ennen syntymääni. Kristityiksi tultuaan he joutuivat aluksi kohtaamaan paljon vainoa ja vastustusta yhteisöltään ja

myös lähisuvultaan. Heidän sitoutuneisuutensa Jumalan valtakunnan työhön on kuitenkin ollut vahva, eikä vastustus ole saanut heitä luopumaan evankeliumin eteenpäin viemisestä.

Itse koen, että oma elämäni ei ole minun vaan Jumalan. Se kuului aina Hänelle ja Hän on antanut minulle tämän upean elämän myös toisen keran. Kun olin vasta 4-vuotias, elämäni oli vähällä päättyä. Sairastuin astmaan, eikä hyvää hoitoa siihen ollut löytyä. Jouduin toistuvasti sairaalaan, mutta jo muutaman päivän kuluttua astma-kohtaukset aina palasivat. Hengittäminen oli vaikeaa ja rintaani koski. Tilani heikkeni päivä päivältä. Sairauteni vuoksi koko perheeni kärsi ja oli levoton, Jumalan huolenpidosta huolimatta. Taloudellinen tilanteemmekaan ei ollut hyvä ja sairauteni rasitti sitä kovasti. Sukulaisilta emme saaneet mitään apua, koska he olivat hylänneet vanhempaini sen jälkeen, kun heistä oli tullut kristittyjä. Lopulta kuitenkin paranin ja tulin tietämään, että on olemassa Yksi, joka todella voi parantaa kaikista sairauksista.

Muistan, miten vielä astmasta kär-

siessäni katselin toisia lapsia, kun he iloisina ja onnellisina leikkivät ja nauroivat. Usein itkin ja toivoin, että minunkin elämäni olisi ollut sellaista. Olin laiha ja heikko. 8-vuotiaana painoin 11kg. En oikeastaan pystynyt tekemään mitään. Olin halunnut olla kuin toiset lapset, mutta jouduin lopulta viettämään kaksi vuotta melkein kokonaan sairaalasängyssä tunteen oloni puolikuolleeksi. Vanhempani olivat sairaalassa kanssani, pitivät minua sylissä, rukoilivat ja itkivät. Monet uskovat ystävämme kävivät minua katsomassa.

Lähtiessään heillä oli aina silmät täynnä kyyneliä. Minulla oli useimmiten happiviikset nenässä ja tippaneula jalassa. Toivoin kovasti paranevani, mutta kaikki hoitoyritykset tuntuivat turhilta.

Sitten yhtenä päivänä vanhempani tekivät Jumalalle lupauksen, että jos paranisin, minun elämäni kuuluisi kokonaan Hänelle ja Hänen työlleen. Sinä päivänä he uhrasivat minut Jumalan työlle. Siitä alkoi paranemiseni. 12-vuotiaana annoin itse elämäni Jeesukselle ja otin Hänet vastaan omana Vapahtajanani. Parain täysin. Jeesus antoi minulle uuden elämän. Hän tuli elämään sekä parantajana että pelastajana.

Sen jälkeen, kun olin ottanut Kristuksen vastaan, elämäni muuttui. Olin ollut heiveröinen ja heikko. Nyt aloin kasvaa ja vahvistua. Kasvoin niin ruumiillisesti, henkisesti kuin hengellisesti. Vahvistuin uskossani. Perheenä saimme kokea suurta Jumalan rauhaa. Jumala ei parantanut vain minua, vaan koko perheellemme se oli uusi alku. Olen suunnattoman kiitollinen Jeesukselle tästä hyvästä, toivon täyteisestä elämästä.

Lapsuudestani lähtien olen haaveillut, että saisin opiskella Jumalan sanaa. Minulla on ollut valtava halu oppia tuntemaan Häntä yhä syvemmin. Tiedän, että elämäni on Juma-

Tuoreet teologian kandidaatit valmistujaisissaan 10.6. Kuva: NEBC

lan lahja ja että olen saanut Häneltä tehtävän kertoa siitä kaikkialla, missä saan tilaisuuden. Minun unelmaani eivät kuulu rahan ansaitseminen ja yllellinen elämä. Minulla on vain yksi unelma: jakaa evankeliumin ilosanomaa monille heimoille ja kansoille. Olen kertonut elämäni tarinaa monissa paikoissa ja lukemattomille ihmisille. Monien elämä on saanut uuden suunnan sen seurauksena. Mihin vain menenkin, etsin aina Hänen johdatussaan ja ajattelen Hänen suurta rakkauttaan koko ihmiskuntaa kohtaan.

Nyt olen Ebenezerissä opiskele-massa teologiaa. Koen, että unel-mastani on tulossa totta. Valmistut-tuani haluan ihan ensiksi palvella omassa kotiseurakunnassani. Halu-an jakaa oikeaa, puhdasta Jumalan sanaa, sillä kotiseudullani useimmil-la pastoreilla ja seurakuntien johta-jilla on vain hyvin vähän koulutusta. Siksi he joskus tulkitsevat Raamatun sanaa väärin.

Toiseksi haluan viedä evankeli-

umia myös oman kotiseutuni ulko-puolelle. Haluan mennä kotimaani syrjäseuduille, joissa yhä on paljon tavoittamattomia alueita. On tärkeää, että Jumalan sana tavoittaa ihmiset, jotka eivät vielä tiedä, kuka Jeesus on.

Kolmas unelmanani on perustaa kirkkoja eri paikkoihin, erityisesti syr-jäseuduille niin, että evankeliumin on mahdollista levitä kotimaani jokai-seen kolkkaan. Monet ihmiset eivät halua mennä syrjäisiin kyliin, koska elämä siellä on niin erilaista. Minulle tällaisen haasteen vastaanottaminen on suuri etuoikeus. Haluan palvella Jumalaa vaikeissakin olosuhteissa, jos Hän minut sellaisiin johdattaa. Tiedän, että unelmani tulee toteutu-maan - Jumalan avulla. Kiitos teille rukouksistanne!”

Terveiset ja kiitokset tukijoille

David Mishran, hänen kurssitoverei-densa ja kaikkien muiden Ebenezerin opiskelijoiden ja työntekijöiden sekä Lähetysseurankin puolesta kiitos sii-

tä, että olette osaltanne rakentamas-sa Kristuksen kirkkoa tässä maassa! Ebenezerin lisärakennus on nyt val-mis, vaikka huonekaluja ja joitain muita varusteita vielä onkin hankin-talistalla.

Rakennuksen väriksi valittiin vaa-leansininen, taivaan väri.

Sen seinien suojassa kasvatetaan nyt ja tulevana vuosina uusia rakenta-jia taivaan valtakunnan rakennustyö-maalle. Jos David Mishra kokee etu-oikeudekseen haaveilla evankeliumin viemisestä maan syrjäisiin kolkkiin, me voimme kokea olevamme etuoikeutettuja saadessamme omalta osal-tamme olla varustamassa ja lähettä-mässä näitä innokkaita nuoria miehiä ja naisia Nepaliseurakuntiin eri puo-lille tätä vuoristoista ja vaikeakul-kuista maata – ja myös maan rajo-jen ulkopuolelle siirtotyössä olevien maanmiestensä keskuuteen.

Raportoiija: Elina Lind, Nepalin kirkollisen työn koordinaattori

Samassa juhlassa valmistumistaan juhli myös kolme uutta teologian maisteria (M.Div). Etumaisena pitkään Ebenezerin kirjastossa työskennellyt Sumitra Lama, joka sittemmin on kyllä hakeutunut muualle töihin. Kuva: NEBC

UUTTA: LUMO-elokuvat tekevät evankeliumeista visuaalisen elämyksen

Raamatunlukijain Liiton YouTube-kanavalla on nyt katsottavana laadukkaita LUMO-evankeliumielokuvia. Elokuvan muodossa kuunneltava ja katsottava evankeliumi on syvä ja innostava kokemus sellaisellekin, joka ei ole tottunut lukemaan Raamattua.

LUMO-elokuvat innostavat tutkimaan evankeliumeja uudella tavalla. Niitä voi katsoa itsekseen omalta laitteeltaan tai näyttää niitä esimerkiksi

seurakunnan tilaisuuksissa, koulussa, rippikoulussa ja pienpiireissä.

Jokaisesta Raamatun neljästä evankeliumista on tehty oma LUMO-elokuvansa. Niissä kaikissa evankeliumien tekstit luetaan kokonaisuudessaan läpi vuoden 1992 käännöksen mukaan. Lukijana toimii Markus Bäckman.

Raamatunlukijain Liiton YouTube-kanavalla julkaistuihin LUMO-evankeliumielokuviiin on tehty myös lukukohtainen linkitys ja niihin saa

halutessaan myös tekstityksen. Neljän kokopitkän evankeliumielokuvan lisäksi kanavalta löytyy 40 lyhyttä evankeliumikatkelmaa, joiden kautta käydään läpi Jeesuksen maanpäällinen elämä alusta loppuun.

Evankeliumielokuvat ovat yhdysvaltalaisen LUMO:n tuotantoa ja ne on ohjannut David Batty. Jeesuksen roolia esittää Selva Rasalingam. Elokuvien oikeudet omistaa Lionsgate ja niiden kansainvälisistä käännösprojekteista vastaa OneHope. Suomenkielisen äänituotannon takana on Radio Dein studiot. Suomenkielisestä käännösprojektista vastasi Raamatunlukijain Liitto.

Raamatunlukijain Liitto

<https://rll.fi/lumo/>
www.rll.fi

Lisätietoja:

Anu Vuola,
raamattutyön koordinaattori
anu.vuola@rll.fi, 045 321 5235
Kirsi Smeds, pääsihteeri
kirsi.smeds@rll.fi, 045 881 4727

Tervetuloa Opettajien Lähetysliiton juhlamessuun ja vuosikokoukseen

su 17.3.2019 Lempäälään

Olet sydämellisesti tervetullut!

Klo 10:00 Juhlamessu Pyhän Birgitan kirkossa,
Kirkkopolku 1, 37500 Lempäälä
Saarna: OLL:n puheenjohtaja, pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Klo 11:30 Lähetyslounas Lempoisten seurakuntatalolla,
os. Kirkkopolku 1, 37500 Lempäälä.

Klo 13:00 Opettajien Lähetysliiton vuosikokous
Lempoisten seurakuntatalolla, Kirkkopolku 1, 37500 Lempäälä

Käsitellään sääntöjen 9§ mukaiset asiat sekä päätetään Opettajien Lähetysliiton sääntöjen muutosehdotuksen hyväksymisestä.

Opettajien Lähetysliiton hallitus kokoontuu vuosikokouksen jälkeen.

Vuosikokouksen esityslista liitteineen löytyy nettisivuilta
www.opettajienlahetysliitto.fi maaliskuussa.

